

[Valbak.]

rige social- og sundhedsvæsenes udvikling i retning af at opfylde målsætningen om social, fysisk og psykisk velbefindende for hele befolkningen.

Forslagsstillerne ønsker derfor mere konkret en belysning af forskelle i økonomiske vilkår henholdsvis for befolkningens lægelige og tandlægelige behandling. Derigennem kan der tilvejebringes et grundlag for overvejelser og forslag om et harmoniseret tilskudssystem, som kan indføres successivt i takt med de økonomiske muligheder og med hensyntagen til behov for sundhedsvæsenets udvikling på andre områder.

Der sigtes endvidere mod en undersøgelse og vurdering af de ydre rammer for arbejdet. En sådan undersøgelse anses for nødvendig ikke mindst af hensyn til sammenhængen mellem den primære tandlægetjenestes organisatoriske udvikling og udviklingen af den primære sundhedstjenestes organisation i øvrigt på længere sigt.

Vi ønsker ligeledes foretaget en analyse af den nuværende arbejdsdeling mellem fagområder, som tandlægen kan overlade andre personalekategorier, nuværende og kommende. Problemer omkring de praktiserende tandteknikere — arbejdsmæssige, organisatoriske og uddannelsesmæssige — bør inddrages i analysen.

Endelig bør der foretages en analyse af de uddannelsesmæssige krav på kortere og længere sigt, som følger af fagområdets almindelige udvikling såvel som af ændringer i den ydre og den indre organisation af det tandlægelige arbejde.

Der stilles ikke forslag om, hvordan det analyserende arbejde bør tilrettelægges. En nærmere drøftelse i folketetinget, herunder med regeringen, kan afklare, om der bør nedsættes en kommission eller ét, eventuelt flere, udvalg. Forslagsstillerne er opmærksomme på, at indenrigsministeriet har besluttet at nedsætte et udvalg til revision af den gældende tandlægelov, jfr. indenrigsministerens skrivelse af 28. februar 1972 til folketingets socialudvalg. Det må kunne indgå i overvejelserne, om en del af analysearbejdet vil kunne varetages af dette udvalg — eventuelt ved et udvidet kommissorium.

Der stilles heller ikke forslag om sammensætning af kommission eller udvalg. Men forslagsstillerne går ud fra, at de indenrigs-

social- og undervisningsministerielle områder inddrages i fornødent omfang, herunder tandlægehøjskolerne, sundhedsstyrelsen og planlægningsrådet for de højere uddannelser, endvidere repræsentanter for de implicerede fag.

Man vil finde det hensigtsmæssigt, om arbejdet kunne tilrettelægges sådan, at delbetænkning afgives, efterhånden som afgrænselige enkeltemner trænger sig på til en løsning.

Forslagsstillerne henviser i øvrigt til de forslaget ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 3135, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 623).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Boligproblemet er i denne tid genstand for stor debat, og det er vel forståeligt. Når vi har stiftet bekendtskab med de priser, der skal gives i de nye lejligheder, og de store indskud, der skal præsteres, og når der beklageligvis fremdeles er mange i vort land, der stadig væk mangler boliger, er der ikke noget at sige til, at dette problem optager befolkningen. Boligen er rammen om familiens tilværelse. Det gælder om, at man virkelig skaber ordentlige rammer om familiens liv, og jeg mener, det er lovgivningsmagtens opgave at medvirke hertil i allerhøjeste grad.

Vi har i dag to lovforslag til tredje behandling, og det første er lovforslaget om ejerlejligheder, som vi nu i tre eller fire måneder indgående har drøftet i folketingsudvalget. Jeg vil gerne sige om begrebet ejerlejligheder: jeg ved godt, at der er folk, der ønsker at erhverve den lejlighed, de hidtil har lejet, og det er der måske ikke noget at sige til. Men vi har desværre eksempler på, at når folk vil købe en lejlighed, bliver dette udnyttet i en meningsløs grad. Derfor vil jeg gerne sige som socialdemokratiets principielle stilling til begrebet ejerlejlighede-

[Ove Hansen.]

der, at vi ikke har noget imod, at folk, der ønsker at erhverve den lejlighed, de har lejet, skal kunne erhverve den, men vi er modstandere af, at de udnyttes. Derfor anser jeg dette lovforslag her for meget værdifuldt. Princippet i lovforslaget er nemlig, at man nok skal have adgang til at købe sig en lejlighed, men det skal være i det nye byggeri. Vi har som sagt eksempler på, hvordan købere af lejligheder i ældre byggeri er blevet udnyttet. Vi har eksempler på, at man for en enkelt lejlighed har måttet give mere, end hele ejendommen i sin tid har kostet at opføre. Det kan efter min mening ikke tolereres fra folketingets side, og derfor anser jeg denne bestemmelse i den nye lovgivning for særdeles værdifuld.

Dernæst vil jeg gerne sige om den 5 års klausul, som findes i lovforslaget, at man under udvalgsarbejdet har været interesseret i, at den kun kom til at gælde i de områder, hvor man havde huslejeregulering. Jeg tror, det er nødvendigt at indføre denne bestemmelse i alle områder af vort land, for hver gang en lejlighed købes, foretager man et indgreb i og en reduktion af antallet af udlejningslejligheder.

Må jeg sige i forbindelse med det næste lovforslag om genudlejningsforhøjelsen på 25 pct., som nu bringes til ophør, at vi fra socialdemokratiets side var meget betænkelige ved denne bestemmelse. Vi fandt det helt meningsløst, at lejere, der lejede en lejlighed i et ældre byggeri, kunne blive udsat for en 25 pct.s forhøjelse, ikke af den aktuelle leje, men på grundlag af 1974-niveaue. Nu tilbagekalder man altså denne bestemmelse, og det anser vi for at være meget værdifuldt. Derfor vil jeg meget anbefale, at man stemmer for såvel lovforslaget om ejerlejligheder som forslaget om ophør af de 25 pct.s genudlejningsforhøjelser.

Hastrup: Vi står nu over for den første af en række endelige afstemninger om boliglove, som regeringen agter at gennemføre med den spinkleste majoritet, det parlamentariske system på nogen måde kan tillade.

Dette er, forekommer det mig, i sig selv en overordentlig ubehagelig og betænkelig situation for vort folkestyre. Den er så meget mere beklagelig, som den indtræffer på et lovgivningsområde, hvor et bredt politisk

samarbejde er mere påkrævet end på mange andre af de områder, vi beskæftiger os med. Boligområdet er præget af store interesse modsætninger, alt efter hvordan den enkelte boligsituation er. Boligproblemet kan kun løses gennem formidling og forhandling med det formål at slå bro over disse modsætninger, så vi kan nå frem til mere normale, friere og dermed også socialt set mere retfærdige forhold på vort boligmarked.

Det er derfor også nødvendigt at træffe beslutninger, som ikke kan være populære i alle kredse. Nu fjerner man to bestemmelser: den, der ligger i det lovforslag, der nu er til tredje behandling, og den, der ligger i det lovforslag, der kommer til tredje behandling dernæst — to bestemmelser, der begge havde til formål at yde et bidrag til en normalisering af forholdene på boligmarkedet. Det skal erkendes, at disse bidrag ikke var tilstrækkelig store, men de var skridt på vejen frem til boligproblemets løsning. Vi betragter en vedtagelse af det, der her er foreslået, som et tilbageskridt over for den opgave at løse det vanskelige boligproblem.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale tinget at stemme ikke blot mod dette lovforslag, men også mod det, som derefter kommer til behandling.

Guldberg: Jeg skal ikke på dette tidspunkt gå ind i nogen drøftelse af indholdet af de to lovforslag, det har vi jo haft lejlighed til at drøfte flere gange. Men jeg mener, det er rigtigt forud for den afstemning, som skal finde sted om et øjeblik, at gøre nogle enkelte rent politiske bemærkninger.

Det må vel siges at være sådan, at der har været et bredt flertal her i folketinget bag det forsøg, som blev gjort i 1966 på at sætte en vis bevægelse i løsningen af boligproblemerne. Vi vidste alle dengang, at dette ikke kunne blive det endelige, og vi havde alle haft forskellige synspunkter, som havde måttet bøje sig. Men det fælles var dog, at man i større eller mindre grad, måske lidt vigende, efterhånden som årene gik, i de fire partier havde den opfattelse, at man havde et fælles ansvar for den boligpolitiske udvikling gennem de aftaler, man dengang havde truffet.

Det, der nu kommer til at ske ved den afstemning, der skal finde sted om et øjeblik, er den formelle markering af, at de

[Guldberg.]

partier, der i større eller mindre grad har følt sig bundet af aftalerne fra 1966, nu ikke er det længere. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere både her og under udvalgsarbejdet, at fra venstres side betragter vi ikke den konfrontation, som kommer nu ved disse to lovforslag, som i sig selv en afgørende begivenhed, der udelukker muligheden for et fortsat bredt samarbejde om de boligpolitiske løsninger. Men jeg vil gerne føje til, at hvis det trækker op til i behandlingen af en lang række andre forslag, at den majorisering, der nu kommer til at finde sted uden noget hensyn til de synspunkter, vi i oppositionen har haft, følges op, så får dette her karakter af, at der nu er indført en ny boliglovgivning i Danmark i et forlig imellem socialdemokratiet og SF, og så påtager de to partier sig et hovedansvar, et første ansvar med hensyn til at tilkendegive, hvordan de vil søge at løse de problemer, som de i den grad selv har lagt fast, uden at det har kunnet ske i medvirken fra de andre partiers side.

Jeg vil gerne for ikke at blive misforstået sige, at jeg mener, at vi i udvalget har haft et godt samarbejde og mange drøftelser, som efter min mening godt kunne pege i retning af en bredere forståelse mellem alle de 5 partier, der er her i salen, og jeg ser meget nødig dette bragt til ophør. Men jeg synes også, at der har været en væsentlig forskel på atmosfæren og samarbejdet, når der blev forhandlet partierne imellem, og når der var samråd med ministeren. Jeg håber, ministeren under de følgende behandlinger vil opgive sin meget stive holdning. Ellers håber jeg, at de politiske partier uanset dette vil være i stand til at samarbejde. Folketinget har jo lov til selv at samarbejde eller selv tilrettelægge forsøg på et sådant samarbejde.

Jeg beklager, at ministeren ikke har kunnet medvirke til et bedre samarbejde om disse ting, men jeg må altså på mit partis vegne anbefale, at vi nu stemmer imod de to lovforslag her ved tredje behandling.

Dahlgaard: Vi skal nu have det, man populært kalder en kampafstemning, og hvis ikke vejrguderne griber ind i den på uforudsigelig vis, er resultatet af denne afstemning også nogenlunde givet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til endnu en gang at erindre om, at det radikale venstre havde været villig til at medvirke til ændringerne i ejerlejlighedslovgivningen, såfremt boligministeren og det flertal, der står bag ham, havde undladt at indføre ejerlejlighedsrestriktioner i den del af landet, hvor vi i dag har et frit boligmarked. Jeg tænker hermed på de kommuner, hvor man i dag hverken har boliganvisningsrestriktioner eller huslejerestriktioner. Der er ikke tale om, at man med dette lovforslag skærper restriktioner, som man i forvejen havde fundet begrundelse for. Der er tale om at indføre ejerlejlighedsrestriktioner i områder af landet, hvor man overhovedet ikke har ejerlejlighedsrestriktioner i forvejen. Det er uden begrundelse. Ingen principielle betragtninger taler for at indføre ejerlejlighedsrestriktioner i den del af landet, der her er nævnt. Boligministeren har over for boligudvalget tilkendegivet, at der ikke findes oplysninger, der tyder på, at ejerlejlighedsinstituttet skulle være blevet misbrugt i de dele af landet, hvor vi i dag har et frit boligmarked. Alligevel gennemfører boligministeren med den spinkle majoritet, der står bag ham, denne lovgivning.

Boligministeren gjorde det ved første behandling, som alle ministre gør, nemlig at appellere til godt samarbejde. Boligministeren har under udvalgsarbejdet gjort det, som mange ministre gør, nemlig undladt selv at leve op til det. Der er ikke fra boligministerens side ved den ejerlejlighedslovgivning, der her er tale om, gjort noget for at bøje meningene mod hinanden for at nå frem til et fælles resultat. Jeg synes, det er rimeligt før denne afstemning at gøre opmærksom på, hvor uendelig let det ville have været for boligministeren at have nået en bredere opslutning om dette lovforslag, i hvert fald tilslutning fra det radikale venstres side, såfremt han havde ønsket det.

På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale, at man stemmer imod forslaget om ændringer i ejerlejlighedslovgivningen, og jeg kan meddele, at det radikale venstres medlemmer med et par undtagelser også vil stemme imod forslaget om ophør af genudlejningsforhøjelserne.

Henning Philipsen: Jeg vil gerne indlede med kort at gentage, hvad jeg sagde ved

[Henning Philipsen.]

anden behandling vedrørende ejerlejlighedslovforslaget: det er min opfattelse, at vi hermed slår den gamle ejerlejlighedslov i stykker, og det finder jeg rigtigt.

Jeg vil godt have lov til endnu en gang også at erindre ministeren om, at vi ganske alvorligt kommer til at se på et stop for optagelse af tillægslån i de ejerlejligheder, som nu bliver etableret.

Vedrørende genudlejningsforhøjelserne skal jeg kort sige, at jeg er af den opfattelse, at deres bortfald nu efter vor opfattelse ganske enkelt er en retfærdighedshandling. Forhøjelserne burde aldrig have været gennemført.

Må jeg dernæst sige, at det forekommer mig, at det igennem de tre foregående ordføreres indlæg ligesom gik som en rød tråd, at det, de tilstræber, er at opnå den enighed, som man kendte fra boligforligets dage. Jeg er i hvert fald ikke utilfreds med, at de konstaterer, at den enighed bliver svær at opnå, for det var en enighed, som efter min mening ikke var begrundet i den opfattelse, som socialdemokratiet i dag har af boligforliget dengang.

Jeg vil føje til, at hvis hr. Guldbergs tanker, som de i dag fremgår af det, der står i aviserne, skulle være et udtryk for fleksibilitet, så har jeg meget, meget svært ved at se, at der på den baggrund kan opnås så forfærdelig meget i retning af et samarbejde, eftersom det, hr. Guldberg anslår, er de gammelkendte toner om, at en betingelse for at komme videre er, at man skal foretage det, han kalder en lejevurdering. Hvad betyder det? Det betyder ganske enkelt en forhøjelse af lejen i den gamle boligmasse, en leje, som aldrig nogen sinde kan være sagligt begrundet.

Må jeg endelig sige, at det forekommer mig yderligere ejendommeligt, når jeg hører hr. Dahlgaard med den ekspertise, der er egen for ham, efterlyse et samarbejde. Jeg synes nemlig, hans indlæg kun er udtryk for én ting: at han ikke har forstået ministerens lovforslag. Det ses yderligere af, at han på

baggrund heraf anbefaler sin gruppe at stemme imod disse to lovforslag. Jeg synes, at alene den måde, hr. Dahlgaard taler på, gjorde det berettiget at vente, at det radikale venstre stemte for disse to lovforslag.

Jeg skal stoppe her og ganske kort sige, at jeg på mit partis vegne anbefaler, at man stemmer for de to lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil gerne takke socialdemokratiets og SFs ordførere for den tilslutning til de to lovforslag, der her er givet udtryk for. Jeg kan ikke bringe den samme tak til de tre oppositionsordførere, men jeg vil komme med et par ganske enkelte bemærkninger.

Man har talt om majorisering, og man har talt om, at det er et lille flertal, som laver boligpolitik imod de øvrige partier i folketinget. Jeg synes, at fhv. boligminister Hastrup, hr. Guldberg og hr. Dahlgaard skulle have tænkt på den situation, da de imod SF og socialdemokratiet gennemførte ændringen om ejerlejlighedsforhøjelserne. Dengang havde vi i de to oppositionspartier også tanker og ideer, som blev majoriseret bort. Derfor synes jeg ikke, den beklagende tone, der her kom til udtryk, egentlig har nogen begrundelse.

Hr. Guldberg var meget stærkt inde på samarbejdet i udvalget og vanskelighederne ved at samarbejde med ministeren. Disse bemærkninger skal jeg helt lade stå for hr. Guldbergs egen regning. Der skal jo to til at samarbejde, og hvis den ene ikke er villig, er der ingen muligheder for samarbejde. Jeg har forsøgt mig på mange måder ved samrådene, men det er altså ikke lykkedes, og det kan vi i dag kun drage én konsekvens af.

Vedrørende ejerlejlighederne i de nu frie områder vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling: jeg vil understrege, at hver gang der oprettes en ejerlejlighed, bliver der en udlejningslejlighed mindre. Det frie valg på boligmarkedet forrykkes, hvis ejerlejlighedsmassen stiger i den gamle boligmasse. Der er enighed mellem alle partier her i folketinget om, at ejerlejligheder i den

[Boligministeren.]

nye boligmasse er en god ting, og det synes jeg man kan glæde sig over. Det er ikke en enighed, der har været konstateret førend ved behandlingen af dette lovforslag.

Hastrup: Jeg har en enkelt bemærkning til boligministeren, som henvendt til hr. Guldberg og mig, sagde, at vi skulle have tænkt på samarbejdet i boligpolitikken, dengang vi gennemførte ejerlejlighedsbestemmelserne, som han sagde. Jeg forstod, det var en fortalelse, og at det måtte være genudlejningsforhøjelserne, boligministeren sigtede til. Men må jeg om ejerlejlighedsbestemmelserne sige til boligministeren, at både selve loven og de skærpselser, vi som følge af de indhøstede erfaringer gennemførte i de følgende år, blev gennemført i enighed af det høje ting. Det er rigtigt, at socialdemokratiet ønskede videregående skærpselser. Men det, der blev gennemført, kunne alle tilslutte sig.

Vender vi os derefter til genudlejningsforhøjelserne, forholdt det sig på den måde, at den daværende regering hævdede, og efter min mening med rette, at genudlejningsforhøjelserne ikke var et brud på de boligpolitiske aftaler af 1966, som var fundamentet for samarbejdet om boligpolitikken. Disse boligpolitiske aftaler sigtede dels på forholdet mellem partierne med hensyn til, hvad det var, vi var gået ind på, dels på forholdet udad, imod boligtagerne, idet man med rette kunne sige, at der i kraft af boligforligets bestemmelser var givet et tilsagn til dem, der boede, men ikke til dem, som flyttede ind i de lejligheder, der blev forladt.

Jeg har gerne villet understrege disse to betragtninger, fordi selve tanken om et samarbejde i boligpolitikken har været drivkraften for min virksomhed i dette ting, siden jeg indtrådte som medlem i 1964. Derfor betragter jeg denne dag på mange måder som en bitter dag, men den kan måske, når det kommer til stykket, vise sig kun at være en enkelt dag. Jeg håber i hvert fald og tror på, at der kan etableres et fortsat samarbejde også på dette område.

Guldberg: Der kom ikke i boligministerens svar her fra talerstolen nogen antydning af hans indstilling med hensyn til de endnu ikke truffne afgørelser. Det gør måske ikke

så meget, men jeg vil dog gerne alligevel . . . (Afbrydelse af boligministeren [Helge Nielsen]). Vi prøver at forstå hinanden hen over larmen, men jeg kan ikke overdøve støjen. Jeg synes ikke, der er . . . . .

Første næstformand (Grete Hækkerup)
Der skal være ro i salen.

Guldberg: Jeg synes ikke, der fra ministeren i hans indlæg her kom nogen antydning af, at han betragtede den politiske udvikling, vi i dette spørgsmål er inde i, med samme alvor, som jeg gav udtryk for. Jeg vil derfor gerne gentage over for ministeren, at vi gang på gang i forbindelse med disse to specielle lovforslag og deres indhold har præciseret, at vel kunne vi komme til det resultat, at vi ikke kunne blive enige, og så måtte vi altså tage den afstemning, vi nu står foran, men at det mere afgørende var, om dette var det første skridt til og den første del af en samlet boligpolitik, som ministeren med dækning hos socialdemokratiet og SF ville køre igennem, om dette nu ville blive efterfulgt af en række andre forslag, hvor der blev taget lige så lidt hensyn til oppositionens synspunkter som i disse spørgsmål.

Når jeg peger på dette, er det, fordi jeg tror, at ministeren alligevel endnu en gang bør overveje, hvor stærkt han vil køre disse ting, om ikke andet så af hensyn til byggeriet selv. Vi beskæftiger os jo her med et område, der skal planlægges for og arbejdes med på meget lang sigt. Jeg vil altså advare boligministeren mod det ansvar, som han og med ham det flertal, der vil gennemføre en så bred boliglovgivning uden hensyn til den anden halvdel af folketinget, pådrager sig med hensyn til de konsekvenser, det kan få i retning af en politisk usikkerhed, som kan være overordentlig ubehagelig for byggeriet og for boligspørgsmålets løsning, og som jeg synes ministeren burde anstrenge sig mere for at undgå.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg har kun to korte bemærkninger.

Til hr. Hastrup vil jeg sige, at jeg ikke har givet udtryk for, at hr. Hastrup og de partier, der stod bag ved ham dengang, brød boligforliget. Jeg sagde, at man lovgav hen over hovedet på socialdemokratiet og

[Boligministeren.]

SF og imod de advarsler, vi rettede imod den lovgivning, der dengang blev gennemført.

Til hr. Guldborg vil jeg sige, at jeg ikke én, men mange gange under behandlingen af boliglovforslagene i denne samling har givet udtryk for, at de tilstræber kortsigtede løsninger af en akut og katastrofal boligsituation, som er skabt af den økonomiske situation, den forrige regering lagde grunden til. Det har været nødvendige lovforslag, som vi mener retter situationen op, men vi har understreget, at de er kortsigtede, og vi har erklæret os villige til meget snarlige forhandlinger om den langsigtede boligpolitik.

(Kort bemærkning.)

Hastrup: I går drøftede vi her i tinget spørgsmålet om samarbejde eller strid, og det skal åbenbart være et tema, som kommer til at gå igen i et års tid, efter at en ny regering er dannet.

Jeg beder boligministeren om at forstå, at når man har arbejdet for at bygge noget op på dette område, er det mærkeligt at stå i den situation, at de forskellige foranstaltninger, man har truffet — også af upopulær karakter, for jeg erkender da, at genudlejningsforhøjelserne ikke var behagelige, men vi kan ikke løse dette problem, hvis vi ikke er parat til også at foretage upopulære handlinger — fjernes igen umiddelbart efter.

Men når vi taler om årsagen, vil jeg dog sige, at for det første kan man ikke sige, at det, der blev gennemført på ejerlejlighedsområdet, var et brud på boligforliget, og for det andet må man efter min mening også erindre sig, at socialdemokratiet havde åbent erklæret, at det ikke længere følte sig forpligtet over for boligforliget. Det tilkendegav man bl. a. ved det forslag, som den nuværende boligminister dengang som leder af socialdemokratiets boligpolitisk interesse-rede gruppe fremsatte her i folketinget.

Jeg gentager, hvad jeg sagde før: det er på mange måder en bitter dag, men jeg håber, at den ikke får for mange følgesvende, og at vi på ny kan indlede et samarbejde omkring boligpolitikken.

Dahlgaard: Jeg tager ordet igen, fordi boligministeren før var oppe at sige, at den

lovgivning, vi behandler i dag, er en lovgivning, der har at gøre med helt akutte, kortsigtede problemer inden for boligområdet. Jeg skal ikke gå ind i en lang diskussion i den anledning, men bede boligministeren komme og fortælle, hvordan i alverden ændringer i den permanente ejerlejlighedslov, tagende sigte på at indføre ejerlejlighedsrestriktioner i de dele af landet, hvor der ellers er et frit boligmarked, kan karakteriseres som kortsigtede indgreb med henblik på en akut situation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ved en på sædvanlig måde foretaget afstemning blev der afgivet 89 stemmer for lovforslaget og 77 imod, men da der (af Hastrup) blev gjort indsigelse mod resultatet af afstemningen lod første næstformand foretage afstemning ved navneopråb.

Lovforslaget blev ved det derefter foretagne navneopråb, som nedenstående liste viser,

vedtaget med 88 stemmer mod 80; 11 medlemmer var fraværende.

Ja:

Albertsen, Alsing Andersen, Erik Andersen (Fr. borg amt), Erik Andersen (Sdrj. amt), Normann Andersen, Svend Erik Andersen, Aiken, Ritt Bjerregaard, Jette Boutrup, Kurt Brauer, Lene Bro, Camre, Finn Christensen, Poul Dalsager, Poul Dam, Helle Degn, Per Dich, Erling Dinesen, Erenbjerg, Frandsen, Gorrsen, Eva Gredal, Grünbaum, Falk Hansen, Jørgen Peder Hansen, Lysholt Hansen, Ove Hansen, Thomas Have, Heinesen, Kristine Heltberg, Knud Hertling, Hjortnæs, Horn, Grete Hækkerup, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Frode Jakobsen, Svend Jakobsen, Egon Jensen, Harris Jensen, Henning Jensen, Søren Jensen (Vejen), Anker Jørgensen, Søren B. Jørgensen, Kampmann, Risgaard Knudsen, J. O. Krag, Evald Kristensen, Morten Lange, Arne Larsen, Tove Lindbo Larsen, Hans Lund, Lütken, Maigaard, Niels Matthiasen, K. J. Mortensen, Inge Fischer Møller, Orla Møller, Otto Mørch, Helge Nielsen, Johan Nielsen, K. Axel Nielsen, Knud Nielsen,

Lone Nielsen, Marichen Nielsen, Preben Steen Nielsen, Poul Nielson, Ivar Nørgaard, Kjeld Olesen, Erling Olsen, Moses Olsen, Ruth Olsen, Axel Ivan Pedersen, Bertel Pedersen, Robert Pedersen, Buchart Petersen, Gert Petersen, Inger Lise Petersen, Henning Philipsen, Søgaard, Bent Sørensen, Tastesen, Chr. Thomsen, Vivike, Birte Weiss, Grete Westergaard, Erik Worm, Ømann.

Nej:

A. Chr. Andersen, Anders Andersen, Henning Andersen, Kaj V. Andersen, Nyboe Andersen, Westergaard Andersen, Dagmar Andreassen, Bernhard Baunsgaard, Gunner Baunsgaard, Hilmar Baunsgaard, Bendix, Knud Bro, Hanne Budtz, Burgdorf, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, Robert Christensen, Arne Christiansen, Christophersen, Dahlgaard, Mads Eg Damgaard, Damsgaard, Meta Ditzel, Enggaard, Per Federspiel, Jens Foged, From, Gudme, Guldborg, Erik Hansen, Holger Hansen, Merete Bjørn Hanssen, Poul Hartling, Hastrup, Svend Haugaard, Holmberg, Flemming Jensen, Gunnar Jensen, Jens Peter Jensen, Karlskov Jensen, Ole Vig Jensen, Søren Jensen (Hasseris), Stæhr Johansen, Juul-Madsen, Hans Kjær, Kofoed, Bo Kristensen, Edele Kruchow, Lembourn, Nathalie Lind, Mette Madsen, Clara Munck, Adam Møller, Gerda Møller, Lis Møller, Brøndlund Nielsen, Gerda Tosti Nielsen, Overgaard Nielsen, Ninn-Hansen, Nordqvist, Ellen Strange Petersen, K. Helveg Petersen, Niels Helveg Petersen, Grethe Philip, Raunkjær, Niels Ravn, Else-Merete Ross, Samuelsen, Simonsen, Skovmand, Stetter, Stinus, Thestrup, Knud Thomsen, Hans Toft, H. C. Toft, Valbak, Ulla Worm, Knud Østergaard, Kristen Østergaard.

Fraværende:

Bilgrav-Nielsen, Knud Damgaard, Djurhuus, Karen Thurøe Hansen, Holst, Lennart Larson, Lowzow, A. C. Normann, Johan Philipsen, Poul Schlüter, Skytte.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 16) findes i tidenden sp. 3135, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 623).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Skovmand: Jeg er af den opfattelse — og jeg taler i denne sag også på hr. Overgaard Niensens vegne — at den forhøjelse ved genudlejning på 25 pct. af vurderingslejen, der blev gennemført pr. 1. januar 1970, ikke har haft gavnlige virkninger. Den gør det sværere at få bevægelighed i boligmassen, og den giver en merindtægt til husejerne, som er ganske tilfældig. Vi agter derfor at stemme for lovforslaget, der betyder, at 25 pct. forhøjelsen falder bort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 82.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendoms-skatter for visse parcel- og rækkehuse.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 3316).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 172 stemmer.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.